

VII. PHẨM HỒI HƯƠNG

Khi ấy, Bồ-tát Từ Thị bảo Thiện Hiện:

- Bồ-tát tùy hỷ hồi hướng tương ưng với các việc phước nghiệp thì đối với các việc phước nghiệp về bố thí, trì giới, tu tập v.v... của các hữu tình khác là tối, là thắng, là cao, là diệu, là vi diệu, là thượng, là vô thượng.

Thiện Hiện hỏi Bồ-tát Từ Thị:

- Nếu các Bồ-tát phát tâm tùy hỷ hồi hướng, duyên khắp vô lượng vô số thế giới, mỗi một thế giới có vô lượng vô số chư Phật Thế Tôn đã nhập Niết-bàn, từ khi các ngài mới phát tâm cho đến lúc thành Phật, lần lượt cho đến nhập Bát Niết-bàn, và như vậy cho đến lúc chánh pháp sắp diệt tận, trong thời gian đó có các căn lành tương ưng với sáu pháp Ba-la-mật-đa, hoặc những việc phước nghiệp bố thí, trì giới, tu tập v.v... và những căn lành vô lậu, hữu học và vô học của các đệ tử; hoặc giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến của Phật; hoặc đại từ, đại bi và vô lượng, vô biên Phật pháp khác làm lợi ích an vui cho các hữu tình; hoặc là các căn lành về giảng thuyết pháp yếu và tu học theo pháp yếu; hoặc các căn lành mà các hữu tình đã trồng sau khi Phật Niết-bàn nhóm họp một cách đầy đủ, hiện tiền phát khởi tâm tùy hỷ tối tôn, tối thắng, tối thượng, tối diệu. Lại đem tùy hỷ tương ưng với các việc phước nghiệp như thế bình đẳng ban cho các hữu tình để cùng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Nguyên căn lành này cùng loài hữu tình phát sanh quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thì ý ông thế nào? Các Bồ-tát kia với sự việc như thế, phát sanh hành tướng như thế, tâm tùy hỷ hồi hướng như thế là có sở đắc với sự việc như thế. Vậy Bồ-tát ấy có sự chấp tướng không?

Bồ-tát Từ Thị trả lời Thiện Hiện:

- Các Bồ-tát kia với sự việc như thế, phát sanh hành tướng tâm tùy hỷ hồi hướng như thế, thật không có sở duyên đắc được vậy, như là tướng của Bồ-tát kia chấp thủ.

Cụ thọ Thiện Hiện bảo Bồ-tát Từ Thị:

- Nếu không có các sự việc với sở duyên như thế, như là sự chấp thủ tướng của Bồ-tát kia thì tùy hỷ hồi hướng của các Bồ-tát

chẳng lẽ đều thành tâm tướng nhận thức điên đảo hay sao? Vì như có người chấp trước vào việc không có, như: vô thường cho là thường, thật khổ bảo là vui, không có ngã nói có ngã, bất tịnh nói là tịnh...; do đó phát sanh tâm tướng nhận thức điên đảo, như sự việc này thật không có. Bồ-đề và tâm cũng y như thế. Nếu vậy thì tất cả đúng ra không sai khác. Như thế thì trong đây những gì là sự việc sở duyên? Những gì là tâm tùy hỷ? Những gì là Bồ-đề? Những gì là hồi hướng? Thế nào là Bồ-tát? Với sự việc như thế phát sanh tâm tùy hỷ hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Bồ-tát Từ Thị trả lời Thiện Hiện:

- Sự phát sanh tùy hỷ hồi hướng như thế không nên nói ở trước Bồ-tát mới học Đại thừa. Vì sao? Vì những người đó có tâm tin ưa, cung kính nghe, tùy hỷ hồi hướng như thế sẽ bị diệt mất. Pháp tùy hỷ hồi hướng như thế nên phân biệt chỉ dạy cho các Đại Bồ-tát Bất thối chuyển, hoặc người đã từng cúng dường vô lượng chư Phật đã từ lâu phát nguyện lớn, trồng nhiều căn lành và được nhiều bạn lành giúp đỡ. Vì sao? Vì người đó nghe, tùy hỷ hồi hướng như thế, chẳng kinh, chẳng sợ, chẳng lui, chẳng chìm. Các chúng Bồ-tát nên đem tùy hỷ tương ưng với các việc phước nghiệp như thế hồi hướng sự cầu trí nhất thiết trí. Ngay lúc ấy nên nghĩ: Sự đáng dụng tâm tùy hỷ hồi hướng, sự dụng tâm này tận diệt, xa lìa, biến đổi sự việc, sự duyên và các căn lành này cũng đều như tâm tận diệt, xa lìa, biến đổi, thì trong đây những gì là sự dụng tâm? Những gì là sự việc được duyên? Cùng các căn lành mà nói tùy hỷ hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề? Tâm này đối với tâm đúng lý ra không nên có tùy hỷ hồi hướng. Do không có hai tâm đồng một lúc khởi lên vậy. Tâm cũng không thể tùy hỷ hồi hướng tự thể của tâm. Thế nên tâm tùy hỷ hồi hướng và sự việc được duyên đều không thể đắc.

Khi ấy, trời Đế Thích bạch Thiện Hiện:

- Các chúng Bồ-tát mới học Đại thừa nghe việc như vậy, tâm họ lẽ nào chẳng kinh sợ, thối lui? Làm sao Bồ-tát đối với sự việc được duyên phát sanh tâm tùy hỷ? Thế nào là tùy hỷ tương ưng với các việc phước nghiệp để hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề?

Cụ thọ Thiện Hiện nương Bồ-tát Từ Thị thưa:

- Các chúng Bồ-tát duyên khắp tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác trong mười phương, cắt đứt con đường của các cõi, đoạn tuyệt nẻo hý luận, phá tan đám mây mù, dẹp sạch các chông gai, vứt bỏ các gánh nặng, đạt được lợi ích, chấm dứt kết sử các cõi, chánh

trí giải thoát, đạt đến tâm hoàn toàn tự tại hàng đầu, nhập vào cảnh giới Vô dư y Niết-bàn. Từ khi mới phát tâm cho đến lúc thành Phật, lần lượt cho đến nhập Bát Niết-bàn, như vậy cho đến chánh pháp sắp diệt mất, trong thời gian đó, có công đức và căn lành của các đệ tử đã trồng, tập hợp đầy đủ hiện tiền, phát sanh tâm tùy hỷ tối tôn, tối thắng, tối thượng, tối diệu. Lại đem tùy hỷ tương ưng với các việc phước nghiệp như thế hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thì các Bồ-tát này làm sao không rơi vào tâm tướng thấy điên đảo?

Bồ-tát Từ Thị thưa Thiện Hiện:

- Nếu các Bồ-tát tự mình đã phát sanh tâm tùy hỷ hồi hướng, ngang đồng với các pháp không tâm, ngang đồng với tướng thì không rơi vào tâm tướng thấy điên đảo. Nếu các Bồ-tát tự mình đã phát sanh tâm tùy hỷ hồi hướng ngang đồng với các pháp có tâm, ngang đồng với tướng thì liền rơi vào tâm tướng thấy điên đảo.

Lại các Bồ-tát dùng tâm như vậy, tướng niệm công đức căn lành của đệ tử Phật mà sanh tùy hỷ, biết đúng tâm này tận diệt, xa lìa, biến đổi, chẳng phải có thể tùy hỷ, biết đúng pháp kia tánh của nó cũng như vậy, chẳng phải sự tùy hỷ.

Lại hiểu biết rõ ràng về tâm hồi hướng, tánh của pháp cũng như vậy, chẳng phải có thể hồi hướng, và biết rõ đúng đắn pháp được hồi hướng, tánh của nó cũng như thế, chẳng phải sự hồi hướng.

Người nào có thể y vào sự giảng thuyết như thế mà tùy hỷ hồi hướng thì đó là chánh, chẳng phải là tà. Các chúng Bồ-tát đều nên phát khởi tùy hỷ hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề như thế.

Lại các Bồ-tát duyên khắp công đức đạt được của chư Phật Thế Tôn quá khứ, vị lai, hiện tại; hoặc căn lành có được của các đệ tử; hoặc căn lành có được của các phàm phu; hoặc căn lành có được của loài chúng sanh lắng nghe chánh pháp; hoặc là trời, rồng khác, nói rộng ra cho đến nhơn phi nhơn v.v... lắng nghe chánh pháp, phát tâm Bồ-đề. Tất cả như vậy đều tập hợp đầy đủ, hiện tiền phát sanh tâm tùy hỷ tối tôn, tối thắng, tối thượng, tối diệu. Tùy hỷ xong, hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Ngay khi ấy, nếu hiểu đúng các pháp có thể tùy hỷ hồi hướng tận diệt, xa lìa biến đổi. Các pháp của sự tùy hỷ hồi hướng, tánh của nó cũng như thế, mặc dù biết như thế nhưng luôn tùy hỷ hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại ngay khi ấy, nếu hiểu đúng hoàn toàn không có pháp có thể tùy hỷ hồi hương, đối với pháp mặc dù biết như thế nhưng vẫn luôn tùy hỷ hồi hương quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thì chẳng rơi vào tâm tướng nhận thức điên đảo. Vì sao? Vì các Bồ-tát đối với tâm tùy hỷ hồi hương và pháp được tùy hỷ hồi hương không sanh chấp trước thì gọi là tùy hỷ hồi hương vô thượng.

Các Bồ-tát nào đối với pháp tùy hỷ hồi hương, phát sanh tướng về pháp tùy hỷ hồi hương; đối với pháp được tùy hỷ hồi hương, phát sanh tướng về pháp được tùy hỷ hồi hương để phát sanh tùy hỷ hồi hương quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thì rơi vào tâm tướng nhận thức điên đảo. Sự phát sanh tùy hỷ hồi hương như vậy, hoàn toàn sai. Bồ-tát nên biết phương tiện để xa lìa.

Các Bồ-tát nào đối với sự tu tạo các việc phước nghiệp, biết rõ như thật tịch tĩnh, viễn ly; đối với tâm tùy hỷ hồi hương cũng biết như thật tịch tĩnh viễn ly. Đã biết như thật rồi thì thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, ngay trong các pháp hoàn toàn không chấp trước, nhưng phát sanh tùy hỷ hồi hương quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thì không rơi vào tâm tướng nhận thức điên đảo.

Các Bồ-tát nào đối với sự tu tạo các việc phước nghiệp không biết rõ như thật tịch tĩnh, viễn ly; đối với tâm tùy hỷ hồi hương cũng không biết tịch tĩnh, viễn ly; đối với tất cả pháp chấp trước các tướng để phát sanh tùy hỷ hồi hương quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thì rơi vào tâm tướng nhận thức điên đảo.

Các Bồ-tát nào đối với công đức căn lành của chư Phật Thế Tôn và các đệ tử đã diệt độ, muốn phát khởi tùy hỷ hồi hương đúng thì nên nghĩ: Giống như Phật Thế Tôn và các đệ tử đều đã diệt độ, tự tánh chẳng có thì công đức căn lành cũng như thế; sự phát sanh tùy hỷ hồi hương của ta và sự hồi hương quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tánh tướng cũng vậy, hoàn toàn bất khả đắc. Đã biết như thật rồi thì đối với các căn lành phát sanh tùy hỷ hồi hương quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, liền có thể không sanh tâm tướng nhận thức điên đảo, vì không chấp thủ tướng nên được Phật chấp nhận, gọi là tùy hỷ hồi hương Bồ-đề đúng.

Các Bồ-tát nào dùng chấp thủ tướng làm phương tiện thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đối với công đức căn lành của Phật và đệ tử đã diệt độ, chấp thủ tướng tùy hỷ hồi hương Bồ-đề thì chẳng phải là tùy hỷ hồi hương đúng.

Nếu các Bồ-tát không chấp thủ tướng làm phương tiện để thực hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đối với công đức căn lành của

Phật và đệ tử đã diệt độ, lìa tướng tùy hỷ hồi hương Bồ-đề thì gọi là tùy hỷ hồi hương đúng.

Bồ-tát Từ Thị hỏi Thiện Hiện:

- Thế nào là Bồ-tát đối với công đức căn lành của Phật và đệ tử v.v... đều không chấp thủ tướng mà vẫn luôn tùy hỷ hồi hương Bồ-đề?

Thiện hiện thưa:

- Nên biết, sự học phương tiện thiện xảo Bát-nhã ba-la-mật-đa của Bồ-tát tuy không chấp thủ tướng nhưng được tạo thành; chẳng lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa nhưng có thể phát sanh tùy hỷ hồi hương đúng. Thế nên, Bồ-tát muốn thành tựu việc làm thì nên học Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bồ-tát Từ Thị bảo Thiện Hiện:

- Chớ nói như thế. Vì sao? Vì trong Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, công đức căn lành của Phật và đệ tử hoàn toàn bất khả đắc, sự phát sanh tùy hỷ hồi hương Bồ-đề cũng bất khả đắc. Trong ấy Bồ-tát nên quán như vậy: Tánh công đức căn lành của Như Lai và các đệ tử quá khứ đã diệt; sự phát tâm tùy hỷ hồi hương và tánh đại Bồ-đề đều vắng lặng. Nếu đối với sự việc kia ta phân biệt chấp thủ tướng để phát sanh tâm tùy hỷ hồi hương thì sự việc ấy chừ Phật Thế Tôn hoàn toàn không chấp nhận. Vì sao? Vì Phật và đệ tử của Phật v.v... đã diệt độ, chấp thủ tướng phân biệt tùy hỷ hồi hương thì gọi đó là có sở đắc lớn, vì quá khứ đã diệt không còn. Phật và đệ tử v.v... vị lai, hiện tại chưa đến, không trụ, cũng bất khả đắc. Nếu bất khả đắc thì chẳng phải cảnh chấp thủ tướng. Nếu chấp thủ tướng đó để phát sanh tùy hỷ hồi hương Bồ-đề thì rơi vào điên đảo.

Thế nên Bồ-tát muốn phát sanh tùy hỷ hồi hương Bồ-đề đúng với công đức căn lành của Như Lai và các đệ tử thì không nên trong đó phát sanh tùy hỷ hồi hương có sở đắc chấp thủ tướng phân biệt. Nếu trong đó phát sanh tùy hỷ hồi hương có sở đắc chấp thủ tướng phân biệt thì Phật chẳng bảo người đó có lợi ích lớn. Vì sao? Vì tâm tùy hỷ hồi hương như thế là vọng tưởng phân biệt, gọi là lẫn các chất độc vậy. Như thức ăn uống tuy có đầy đủ hương vị, màu sắc ngon đẹp thượng diệu, nhưng có lẫn thuốc độc, người ngu vì hiểu biết cạn cợt nên tham đắm, lấy ăn uống. Ban đầu tuy thích ý, nhưng sau lại rất khổ.

Một loại hữu tình như thế không thọ trì đúng, không quán sát đúng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, không thông suốt đúng nghĩa thú sâu xa, mà bảo hàng chúng tánh Đại thừa: Thiện nam tử, đến đây!

Bạn đối với giới v.v... năm uẩn và vô lượng, vô biên công đức khác của chư Phật Thế Tôn ba đời, hoặc căn lành của đệ tử Phật đã trồng, hoặc Phật Thế Tôn thọ ký chánh giác cho các Bồ-tát, Thanh văn, Độc giác; hoặc căn lành của loài hữu tình kia đã trồng; hoặc căn lành của các trời, người, A-tổ-lạc v.v... đã trồng... Tất cả như thế đều tập hợp đầy đủ hiện tiền tùy hỷ hồi hướng Bồ-đề.

Sự nói về tùy hỷ hồi hướng như thế là dùng có sở đắc làm phương tiện. Vì như thức ăn uống có lẫn thuốc độc của thế gian, hữu tình thuộc chủng tánh Bồ-tát không nên học theo những việc như đã nói kia. Thế nên Đại đức nên nói làm sao để thiện nam tử v.v... trụ Bồ-tát thừa tùy hỷ hồi hướng công đức căn lành của chư Phật và các đệ tử v.v... ở mười phương ba đời có thể gọi là không độc?

Thiện hiện thưa:

- Các Bồ-tát nào muốn không hủy báng Phật mà phát tâm tùy hỷ hồi hướng thì nên nghĩ thế này: Như các đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thông suốt đúng đắn công đức căn lành có tánh như thế, có tướng như thế, có pháp như thế, mà có thể tùy hỷ thì ta cũng nên tùy hỷ như thế. Như các đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thông suốt đúng đắn nên đem các việc phước nghiệp như thế hồi hướng Bồ-đề, ta cũng nên hồi hướng như thế. Nếu làm việc tùy hỷ hồi hướng như thế thì không hủy báng Phật, không lẫn các độc, lia các lỗi lầm, hoàn toàn thuận theo lời Phật dạy.

Lại nữa, Bồ-tát nên làm việc tùy hỷ hồi hướng như vậy: Như giới uẩn v.v... chẳng đọa ba cõi, chẳng thuộc ba đời, tùy hỷ hồi hướng cũng nên như thế. Vì sao? Vì như các pháp kia tự tánh Không, nên chẳng đọa ba cõi, chẳng thuộc ba đời; tùy hỷ hồi hướng cũng lại như thế. Nếu ai có thể tùy hỷ hồi hướng như thế thì không lẫn các độc, không có sự hư hoại. Nếu ai không tùy hỷ hồi hướng như thế thì nên biết đó là tùy hỷ hồi hướng tà. Nếu các Bồ-tát nghĩ như thế thì giống các đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thông suốt đúng đắn các công đức v.v... Có pháp như thế, có thể nương pháp này phát sanh tùy hỷ hồi hướng không điên đảo. Ta cũng nên nương pháp như thế phát sanh tâm tùy hỷ hồi hướng. Đây là phát tùy hỷ hồi hướng chánh.

Khi ấy, đức Thế Tôn khen ngợi Thiện Hiện:

- Lành thay! Lành thay! Ông có thể làm Phật sự lớn cho các Bồ-tát.

Thiện Hiện nên biết! Giả sử các loài hữu tình ở thế giới tam thiên đại thiên, tất cả đều được bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc

định, năm thân thông v.v... công đức có tướng thế gian, xuất thế gian, sự phát sanh tùy thuận hồi hướng không điên đảo của một số Bồ-tát như thế thì đối với công đức kia là tối, là thắng, là tôn, là cao, là diệu, là vi diệu, là thượng, là vô thượng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Giả sử tất cả hữu tình ở thế giới tam thiên đại thiên đều phát tâm quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, mỗi mỗi trụ kiếp số như cát sông Hằng, đem có sở đắc làm phương tiện, đem y phục, thức ăn uống, giường nằm, thuốc men thượng diệu và các nhạc cụ khác cung kính, cúng dường hữu tình ở thế giới như cát sông Hằng luôn không gián đoạn. Ý ông thế nào? Các Bồ-tát này do nhân duyên như vậy được phước có nhiều không?

Thiện Hiện thưa:

- Rất nhiều! Kính bạch Thế Tôn. Phước như thế nếu có hình sắc thì cả thế giới như cát sông Hằng trong mười phương cũng không thể dung chứa hết.

Phật bảo Thiện Hiện:

- Đúng như vậy! Đúng như vậy! Như lời ông nói. Một vị Bồ-tát nào nhờ sự hộ trì của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên phát tâm tùy hỷ hồi hướng không điên đảo thì hơn sự đạt được phước có tướng của Bồ-tát ở trước gấp trăm lần, ngàn lần, cho đến cùng cực số lần.

Bấy giờ, bốn vị Đại Thiên Vương, mỗi vị cùng với hai vạn Thiên tử quyến thuộc đánh lễ chân Phật, chấp tay cung kính bạch:

- Kính bạch Thế Tôn! Sự phát sanh tùy hỷ hồi hướng không điên đảo của các Bồ-tát này được phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hộ trì nên uy lực rộng lớn hơn sự bố thí có sở đắc đã nói ở trước gấp trăm ngàn lần.

Khi ấy, trời Đế Thích cho đến Tha Hóa Tự Tại Thiên Vương, mỗi vị cùng với mười vạn Thiên tử quyến thuộc đều đem các thứ tràng hoa trời đẹp, các thứ hương bột, hương xoa, y phục, chuỗi ngọc, tràng phan, cờ, lọng báu, cùng các thứ ngọc báu quý lạ và tấu âm nhạc trời để cúng dường Phật, đánh lễ chân Phật, chấp tay bạch:

- Bạch Thế Tôn! Sự phát sanh tùy hỷ hồi hướng không điên đảo của các Bồ-tát này được phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hộ trì nên uy lực rộng lớn hơn sự bố thí có sở đắc đã nói ở trước gấp trăm ngàn lần.

Lúc ấy, Đại Phạm Vương nói rộng ra cho đến trời Sắc cứu cánh, mỗi vị cùng với vô lượng trăm ngàn Thiên chúng đến trước chỗ Phật, đánh lễ chân Phật, chấp tay cung kính, đồng thanh thưa:

- Hiêm có thay! Kính bạch Thế Tôn! Sự phát sanh tùy hỷ hồi hương không điên đảo của các Bồ-tát này được phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hộ trì nên uy lực rộng lớn hơn sự bố thí có sở đắc đã nói ở trước gấp trăm ngàn lần.

Khi ấy, Phật bảo các chúng trời Tịnh cư thiên v.v...

- Hãy để tất cả hữu tình đều phát tâm quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề ở thế giới tam thiên đại thiên qua một bên. Giả sử tất cả hữu tình như cát sông Hằng ở thế giới chư Phật trong mười phương đều phát tâm quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, mỗi mỗi trụ kiếp số như cát sông Hằng, đem có sở đắc để làm phương tiện, đều đem y phục, thức ăn uống, giường nằm, thuốc men thượng diệu và các thứ nhạc cụ khác cung kính, cúng dường hữu tình ở thế giới như cát sông Hằng, thường không gián đoạn. Nếu có Bồ-tát duyên khắp giới uẩn, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến uẩn và vô lượng, vô biên Phật pháp khác của chư Phật Thế Tôn ba đời đã có, hoặc căn lành của các đệ tử có được, hoặc pháp lành khác hữu tình đã tu... Tất cả như thế đều tập hợp đầy đủ hiện tiền phát sanh tùy hỷ tương ưng với các việc phước nghiệp tối tôn, tối thắng, tối thượng, tối diệu. Lại đem tùy hỷ tương ưng với các việc phước nghiệp như thế hồi hương quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Sự phát sanh tùy hỷ hồi hương như vậy đạt được phước hơn phước có tướng đã nói ở trước vô lượng, vô biên, không thể tính kê.

Thiện Hiện bạch Phật:

- Như Thế Tôn dạy: Hiện tiền phát sanh tùy hỷ tối tôn, tối thắng, tối thượng, tối diệu tương ưng với các việc phước nghiệp. Thế nào là tùy hỷ tối tôn, tối thắng, tối thượng, tối diệu tương ưng với các phước nghiệp sự?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Bồ-tát nào chẳng thủ, chẳng xả, chẳng niệm, chẳng đắc pháp ba đời, biết không có pháp đã sanh, đang sanh, sẽ sanh; biết không có pháp đã diệt, đang diệt, sẽ diệt, như tánh thật của pháp phát sanh tùy hỷ hồi hương quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Như thế, gọi là tùy hỷ tối tôn, tối thắng, tối thượng, tối diệu, tương ưng với các việc phước nghiệp.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát nào muốn tương ưng với căn lành bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, trí tuệ và chánh giải thoát, giải thoát tri kiến của chư Phật Thế Tôn ba đời để phát sanh tùy hỷ hồi hương không điên đảo thì nên nghĩ:

Như bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, trí tuệ của chơn thật giải thoát, tương ưng với căn lành cũng lại như thế.

Như giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của chơn thật giải thoát, tương ưng với căn lành cũng lại như thế.

Như thắng giải của chơn thật giải thoát cũng lại như thế.

Như tùy hỷ hồi hướng của chơn thật giải thoát cũng lại như thế.

Như tất cả các pháp quá khứ đã diệt của chơn thật giải thoát cũng lại như thế.

Như tất cả các pháp vị lai chưa sanh của chơn thật giải thoát cũng lại như thế.

Như tất cả các pháp hiện tại đời đời của chơn thật giải thoát cũng lại như thế.

Như vô lượng vô số thế giới chư Phật Thế Tôn và các đệ tử v.v... quá khứ của chơn thật giải thoát cũng lại như thế.

Như vô lượng vô số thế giới chư Phật Thế Tôn và đệ tử v.v... vị lai chơn thật giải thoát cũng lại như thế.

Như vô lượng vô số thế giới chư Phật Thế Tôn và các đệ tử v.v... hiện tại chơn thật giải thoát cũng lại như thế.

Tánh pháp chơn như của các pháp như thế không hướng đến, không quay lưng, không buộc, không mở, không nhiễm, không tịnh. Ta đối với công đức căn lành như thế hiện tiền tùy hỷ, đem không đời đời và không hư hoại, không tương, không đặc để làm phương tiện hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Như thế gọi là tùy hỷ hồi hướng tối tôn, tối thắng, tối thượng, tối diệu.

Thiện Hiện nên biết! Tùy hỷ hồi hướng không điên đảo như thế đạt được công đức tất cả hữu tình ở thế giới như cát sông Hằng trong mười phương đều phát tâm quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, mỗi mỗi trụ kiếp số như cát sông Hằng, đem có sở đặc để làm phương tiện, đều đem y phục, thức ăn nước uống, giường nằm, thuốc men thượng diệu và các thứ nhạc cụ khác cung kính, cúng dường.

Tất cả hữu tình ở thế giới như cát sông Hằng trong mười phương luôn không gián đoạn, sự được phước thí và tất cả hữu tình ở thế giới chư Phật như cát sông Hằng trong mười phương v.v... mỗi mỗi trụ kiếp số như cát sông Hằng, đem có sở đặc để làm phương tiện tương ưng với căn lành của sự tu tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh

Tập 11, Quyển 558, Phạm Hồi Hương

lự, trí tuệ thì hơn gấp trăm lần, gấp ngàn lần, cho đến gấp cùng cực số lần.

Quyển thứ 558
HẾT